

Gud gör något nytt – Mose

Här följer ett sammandrag av predikan.

Jag är född och uppväxt i Libanon i en grekisk-ortodox familj. Jag kom till tro på Jesus när jag var 19 år gammal och träffade min man, som är svensk, i Libanon. Efter att vi gift oss flyttade vi till Sverige och hamnade så småningom i Hovsta, utanför Örebro. Där fanns ett litet kapell som var en utpost till Filadelfiakyrkan. Efter ett tag bildade vi – 32 personer – en egen församling. Vi hade ingen pastor, utan bara två äldste. Församlingen växte och växte. Efter ca två år ringde en av de äldste mig och sade att församlingsledningen ville att jag skulle bli äldste i församlingen. Jag tackade direkt nej. Hur skulle jag kunna bli det? För det första hade jag lärt mig i min kultur att det är bara män som blir äldste och pastorer. För det andra var jag inte svensk. Hur skulle jag kunna förstå församlingen och medlemmarnas behov? Tänk om mitt språk inte skulle räcka till.

Personen som frågade mig bad mig att be över saken. En dag när jag läste Bibeln och kom till 2 Mosebok kap. 3-4 som handlar om Moses kallelse, kunde jag relatera till Mose. Jag kände att jag förstod honom när han brottades med Gud. Och jag upplevde så starkt att Gud sa till mig samma ord som han sade till Mose: "Jag ska vara med dig". Det var Gud som kallade mig till uppgiften. Så jag blev ledare för Hovsta frikyrkoförsamling i 25 år.

Läs 2 Mosebok 3:1-14

Denna text handlar först och främst om vem Gud är och vad Gud kunde göra i Mose liv och genom Mose. Mose var en av de mest centrala gestalterna i den bibliska historien. Han var förbundsförmedlare, ledare, lagstiftare, profet och författare. Han levde 40 år i Egypten och 40 år i Midjans land innan Gud kallade honom till att befria Israels folk från slaveriet i Egypten.

Det judiska folket hade bott i Egypten sedan det var hungersnöd i Kanaans land. Åren gick och de blev fler och fler. Kungen i Egypten, Faraos, blev orolig att israeliterna skulle strida tillsammans med Egyptens fiender om det skulle bli krig. Därför bestämde han att varje judisk pojke som föddes skulle dödas. Mose föddes under denna tid, då Israel led under svårt betryck. Moses mamma gömde honom under tre månader. Sedan satt hon honom i en korg i vassen vid Nilstranden. Faraos dotter hittade honom och lät hans mamma amma honom. När han blev en liten gosse fick han leva i palatset. Han blev en son till Faraos dotter, en prins i Egypten. Som prins hade han en hög ställning och han fick del i all den visdom och bildning som fanns.

Men när Mose blev vuxen plågades han av att se sitt folk leva i slaveri. En dag såg han en egyptier som dödade en hebré. Mose grep in och dödade förövaren. Han trodde att judarna genom hans handling skulle förstå att han identifierade sig med dem. Men Moses brott blev känt hos Faraos. Kungen bestämde att straffa Mose med döden. Mose rymde och kom till Midjans land. Där bodde han i fyrtio år, gifte sig och arbetade som fåraherde. I texten läste vi om Moses kallelse. Gud mötte Mose där han var, på berget där han vallade får. Gud möter också oss där vi är idag. Gud är en verklighet. Han söker varje människa och han möter henne där hon är mitt i det vardagliga livet.

Gud uppenbarade sig för Mose i en brinnande buske. Elden är i Bibeln en symbol för Guds helighet och närvaro. Mose fick ta av sig skorna för att berget hade blivit en helig mark på grund av Guds närvaro. Gud sade till Mose: "Jag har sett, jag har hört, jag har känt mitt folks lidande och nu vill jag rädda dem." Vilken Gud vi har! Gud har skapat världen och Gud lever i världen. Gud ser och hör och Gud vill möta och hjälpa oss. Gud blev människa i Jesus, och Jesus levde som en av oss. Författaren till Hebreerbrevet skriver: "eftersom Jesus har prövats och lidit kan han hjälpa dem som prövas" (Hebr. 2:18).

Moses svarar först Gud "Ja, här är jag", men när Gud berättar för Mose om sin plan med hans liv, blir Mose förskräckt och svarar Gud med att säga "Vem är jag?", "Vad ska jag säga?", "Men om de inte tror mig?", "Jag kan inte tala", och till sist "Herren, jag ber dig, sänd bud med någon annan, vem du vill". Det verkar som om Mose blev chockad över Guds kallelse. Han kände sig själv, han visste att han inte var accepterad bland sitt folk och inte heller bland egypterna. Han visste att han var en syndare, att han begått brott. Han visste att alla som kände honom tyckte att han var en svikare. Mose verkar ha tappat bort sin identitet. Han fokuserade på vad han gjort och vad andra tyckte om honom, inte på vem han var.

Det är lätt för oss idag att göra som Mose. Att glömma att vi är Guds barn, att vi är rena och fria från synden, att det hos Jesus finns förlåtelse och barmhärtighet. Som kristna ska vår identitet vara att vi är Guds barn. Där ska vår trygghet finnas, inte i hur många like vi får på Facebook. Vi är Guds ögonstenar. Han älskar var och en av oss för dem vi är och inte för det vi gör. Gud vet att vi inte är fullkomliga, men han vill att vi ska bli vänner med oss själva, förlåta oss själva och älska oss själva som Gud har älskat oss.

Gud förklarade för Mose att Gud ville använda honom trots det han gjort. Styrkan hos Mose kom att handla om att det är Gud som ska verka genom honom. Gud ska göra honom till ett redskap i sina händer. Gud påminner Mose gång på gång om vem Gud är. "Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud."

Vi möter Gud genom hela historien som en suverän Gud, trofast och allsmäktig. Gud är alltid närvarande och fullkomlig i sig själv. Busken brann i sig själv; den behövde inte ved utifrån. Gud heter "*jag är*" vilket på hebreiska är ett verb: Gud är alltid aktiv, Gud hör, gör och handlar, då, nu och i all evighet.

Idag behöver vi lära känna Gud. Tillbe Gud för den han är och inte för de bilder vi har gjort oss av honom. Gud är allsmäktig, helig, stor, har all makt, är barmhärtig, trofast, nådig, god, kärleksfull och mycket mer. Profeten Jesaja skriver "*med vem vill ni jämföra Gud, vad vill ni likna honom vid?*" (40:18). Och Gud säger i Jes 41:4 "*jag, Herren, som var den förste och som ännu för de sista är densamme*".

Gud utvalde och kallade Mose och Gud kallar oss. Gud behövde egentligen inte Mose. Men Gud ville använda honom. Gud behöver oss inte för att låta sin vilja ske i världen, men Gud har valt att arbeta och visa sig för världen genom sina barn, genom sin församling. Gud vill engagera oss i det han gör. Han använde den kunskap och färdighet som Mose hade efter att ha varit herde för får i 40 år. Nu skulle han bli herde för folket. Han hade redan tränat i att leda.

I Johannes evangelium 10 liknar Jesus sig vid en herde. Jesus är vår räddare, frälsare och beskyddare. Jesus vårdar, beskyddar och leder oss som en herde leder sin hjord. Får har dåligt lokalsinne. De hittar inte hem själva. De är beroende av herden. Jesus är vår herde. Han vill leda oss in i sin församling. Där kan vi finna bete, vila och ro.

Mose skulle använda det han hade i sin hand: sin stav. Gud vill använda oss idag. Precis där vi är och med det vi har i våra händer. Gud vill att vi ska vara hans händer och fötter på de platser vi befinner oss. Vi behöver berätta om Jesus för dem vi möter genom våra liv och genom våra ord. Vi ska använda det vi har i våra händer. Vi ska inte göra som Mose gjorde först, när hade sade "här är jag" men sedan inte ville gå.

Gud vill inte att vi nöjer oss med att vi har tagit emot honom. Gud har större planer med våra liv. Gud vill använda oss, precis som vi är, till att visa världen på hans nåd, kärlek och frälsning. Som Gud gjorde något nytt genom Mose vill Gud göra något nytt genom var och en av oss. Jesus ord till oss idag är: "*frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.*" (Joh 20:21). Låt oss ha blicken fäst på Jesus. Låt vår relation med Jesus bli grunden för vårt liv och vår tjänst.

Läs Hebr 11: 24-26